

Dosarul nr. 2ra-39/22
2-18094172-01-2ra-12012022

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. V. Botnaraș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I.Dutca, A. Malfi, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Bumbu, reprezentat de avocatul Vasile Gafton,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva lui Victor Bumbu cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 13 aprilie 2018, prin intermediul poștei (f.d. 31), Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni (în continuare CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Bumbu, solicitând încasarea sumei de 62500, 00 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, a cheltuielilor de judecată constituite din cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 7250, 00 lei și taxa de stat în sumă de 1875, 00 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 31 mai 2017 între CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, în calitate de asigurător și Victor Bumbu, în calitate de asigurat, a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. 003174048 prin care ultimul a transmis CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA răspunderea civilă pentru orice pagubă produsă prin accident cu autovehiculul de model „XXXXX”, număr de înmatriculare XXXXX.

În data de 21 august 2017 ora 14:55, în r-nul Ialoveni s-a produs accidentul rutier, în rezultatul căruia mijlocul de transport de model „XXXXX”, număr de înmatriculare XXXXX, condus de Victor Bumbu, a tamponat autovehiculul de model „XXXXX”, număr de înmatriculare XXXXX, condus de Serghei Broșcenco.

Reclamantul a menționat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 25 august 2017, vinovat în comiterea accidentului rutier comis a fost recunoscut Victor Bumbu.

Prin dispoziția CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA nr. RCAI 0906_2017 din 02 noiembrie 2017, a fost recunoscut evenimentul produs drept caz asigurat și dispusă achitarea păgubitelui Mihail Condorachi a despăgubirii obligatorii de asigurare în mărime de 62500, 00 lei, conform ordinului de plată.

Reclamantul a afirmat că, prin înscrisurile prezentate și administrate la dosarul de daune la momentul producerii accidentului în trafic, s-a stabilit că Victor Bumbu nu dispunea de certificat de revizie tehnică pentru autovehiculul de model „XXXXX”, număr de înmatriculare XXXXX, împrejurare care cade sub incidența art. 29 lit.f) din Legea nr.414-XVI.

La 15 ianuarie 2018, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a înaintat lui Victor Bumbu reclamația nr. 95/18, solicitând achitarea despăgubirii de asigurare în mod benevol, însă care a rămas fără răspuns din punct de vedere legal.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA și s-a încasat de la Victor Bumbu în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 62500 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 1875 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 7250 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Victor Bumbu și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, în speță, cu respectarea dispozițiilor legale enunțate, la 30 august 2017, asigurătorul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor, în prezența persoanei păgubite Condorachi Mihail și în lipsa persoanei responsabile de producerea accidentului – Bumbu Victor (f.d.19-20). La acest segment, este de menționat că s-au întreprins măsuri pentru invitarea lui Bumbu Victor la constatarea pagubelor, astfel, la materialele dosarului se află un înscris semnat de Bumbu Victor, potrivit căruia acesta a fost informat despre expertiză. (f.d.81). Prin urmare, criticile apelantului asupra procesului-verbal de constatare a pagubelor nu pot fi reținute.

Sub un alt aspect, instanța de apel a relevat că, în temeiul art. 23 alin. (4) din Legea 414/22.12.2006, costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor eliberate de unitatea de specialitate acceptată de părți.

Potrivit raportului de evaluare a pagubei nr. 2316/09A, întocmit de SRL „Exauto-Plus” valoarea prejudiciului cauzat automobilului „XXXXX”, număr de înmatriculare XXXXX, constituie suma de 74610,82 de lei.

Iar potrivit alin. (13) al aceluiași articol, în cazul unui dezacord între părți în privința alegerii expertului independent sau a unității de specialitate ce trebuie să stabilească costul reparației părților componente sau a pieselor avariate, costul lucrărilor de reparație, valoarea autovehiculului la momentul accidentului sau valoarea rămasă, părțile urmează să menționeze acest fapt în dosarul de daune, fiind îndreptățite legal să apeleze individual la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru stabilirea pagubelor.

Contrar dispoziției legale enunțate, exprimându-și dezacordul cu costul stabilit pentru reparația automobilului avariat, apelantul nu a apelat la serviciile unui expert independent sau a unei unități de specialitate pentru stabilirea pagubelor. Pe cale de consecință, obiecțiile acestuia, cu privire la cuantumul despăgubirii de asigurare, nu pot fi reținute.

Prin urmare, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii. Or pârâtul, fiind persoana responsabilă de producerea accidentului de circulație, este ținut să restituie asigurătorului despăgubirea de asigurare achitată persoanei

păgubire, în cuantumul stabilit prin procesul-verbal de constatare a pagubelor și raportul de evaluare a pagubei, precum și acordul cu privire la stabilirea cuantumului despăgubirii de asigurare, un alt volum și cost al pagubelor nefiind demonstrat, contrar obligației de probațiune instituită de art. 118 din Codul de procedură civilă.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că, contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. 003174048 din 31 mai 2017 este lovit de nulitate absolută, ca fiind declarativ și fără suport legal, nefiind indicat temeiul de nulitate.

Instanța de apel a reținut că, contractul de asigurare a fost încheiat între CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA și Bumbu Victor, în calitate de utilizator al autovehiculului, la cerere acestuia din urmă, iar la momentul producerii accidentului rutier contractul fiind valabil, nefiind contestat (f.d.104). Totodată, instanța de apel a evidențiat că, la momentul când CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA și-a executat obligațiunea contractuală și a achitat despăgubirea de asigurare persoanei prejudiciate în urma accidentului rutier, asiguratul Bumbu Victor nu a invocat nulitatea contractului. Or, acest fapt a fost invocat doar după ce CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a solicitat încasarea în ordine de regres de la Bumbu Victor a despăgubirii de asigurare.

Conform art. 666 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01.03.2019) contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Potrivit art. 668 alin. (1) din Codul Civil (în redacția până la 01.03.2019), contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

În cumulul celor expuse, instanța de apel a conchis că, concluzia primei instanțe, referitor la admiterea acțiunii, este justă, având la bază cumulul probelor administrate, cărora le-a fost oferită apreciere juridică cuvenită.

La 14 decembrie 2021, Victor Bumbu, reprezentat de avocatul Vasile Gafton, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată, încasarea cheltuielilor de judecată privind plata taxei de stat în mărime de 2460,94 de lei și de acordare a asistenței juridice în mărime de 2800 de lei, în total suma de 5260,94 de lei.

În motivarea recursului s-a invocat că, la adoptarea hotărârilor, instanța de fond și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea. Aprecierea probelor a fost arbitrară. Erorile comise de către instanțele inferioare au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Instanța de fond cât și instanța de apel, la adoptarea soluțiilor, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art.23 alin.(1¹) al Legii nr.414-XVI. Hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel sunt motivate în mod unilateral, nefiind dată o apreciere juridică a tuturor circumstanțelor, care rezultă din materialele cauzei și argumentelor sale invocate în referințele la acțiunea înaintată, pledoariile întocmite în formă scrisă și în cererea de apel motivată.

Intimatul nu a prezentat instanței de fond și instanței de apel probe care ar fi confirmat obiectiv că așa numitul expert independent Adrian Ciobanu ar fi fost acceptat de părți să întocmească actul de evaluare. Respectiv acest raport nu poate fi folosit ca probă în cauza data, deoarece a fost întocmit contrar prevederilor art.23 alin.(1¹) din Legea nr.414-XVI.

Recurentul a declarat că, în afară de obiecțiile sale aduse în prima instanță și în instanța de apel referitor la întocmirea procesului-verbal de constatare a pagubelor cu încălcarea art.21 alin.(4) și (5) al Legii nr.414-XVI, a înaintat obiecții procesului-verbal de constatare a pagubelor din 30 august 2017 și anume că procesul-verbal de daune din 30 august 2017 este semnat doar de către Mihail Condurachi și inginerul expert numele căruia nu este clar. În procesul-verbal în cauză lipsesc date importante referitoare la automobilul accidentat și anume numărul caroseriei, numărul motorului kilometrajul parcurs și termenul de exploatare. La fel, la pct. 3 al acestui proces-verbal este incomplet, precum și mențiunea de la pct. 4 referitor la faptul că părțile ar fi ales opțiunea „c)”, este incorectă, în situația în care posesorul autovehiculului de model „XXXXX”, număr de înmatriculare XXXXX nu a fost invitat la examinarea automobilului. Atât prima instanță, cât și cea de apel au făcut abstracție de aceste observații care indică asupra faptului că acest înscris a fost întocmit cu încălcarea art.21 alin.(4) al Legii nr.414-XVI și că proba dată nu este una pertinentă și admisibilă în speța data.

Recurentul a susținut că, la materialele cauzei lipsesc probe care ar confirma faptul că ar fi fost informat de către asigurător referitor la unitatea de specialitate care urma să stabilească costul reparației și că i-au fost prezentate documente eliberate de respectiva unitate de specialitate, pentru ca să-și exprime fie acordul sau dezacordul ca această unitate să stabilească costul reparației. În speță, nu au fost prezentate instanțelor probe precum că ar fost respectate prevederile art.23 alin. (4) din Legea 414/22.12.2006.

Atât la judecarea în prima instanță, cât și la judecarea cauzei în apel, a atras atenția ambelor instanțe asupra prevederilor art.23 alin.(11) al Legii nr.414-XVI. Din devizul intimatului, suma despăgubirii de 62500 lei nu a fost stabilită conform prevederilor imperative ale art.23 alin. (9) și (11) al Legii nr.414-XVI, or, aceasta fost stabilită în baza unui deviz întocmit de către „Exauto Plus” SRL care nu este unitate de specialitate în sensul noțiunii de la art.2 al Legii nr.414-XVI. Din materialele cauzei rezultă că, SRL „Exauto Plus” nu este o unitate specializată, calculele căreia pot fi puse la baza cuantumului de despăgubire stabilit de către reclamant în devizul său. În devizul întocmit de SRL „Exauto Plus” nu sunt anexate calculele unităților specializate la care se face referință în acest deviz și anume a AEEM auto, IVALCar, Grand Master, Grand Auto (CNG Auto), GRANDAUTO Company și DEMAuris.

Conform art.23 alin.(12) al Legii nr.414-XVI actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor prezentului articol nu pot servi drept temei pentru achitarea despăgubirii de asigurare. Neparticiparea sa sau a posesorului legal Evghenia Bumbu la procedura de constatare și de consemnare a pagubelor aduse autovehiculului avariat atrage nulitatea absolută a procesului-verbal din 30 august 2017.

Recurentul a declarat că, în raportul de evaluare, întocmit de către SRL „Exauto Plus”, nu este clar dacă dauna cauzată automobilului de model „XXXXX”, este

totală sau parțială deoarece în raportul dat este indicat că recondiționarea acestuia transport nu este rațională. Deși, asupra acestei circumstanțe, a atras atenția instanțelor, ambele instanțe au omis să dea un răspuns explicit acestei obiecții în soluțiile adoptate.

La adoptarea soluțiilor, atât prima instanță, cât și instanța de apel au invocat argumente în susținerea soluțiilor care contravin circumstanțelor și probelor existente în dosar, ignorând argumentele de fapt și de drept invocate. Dacă instanțele cercetau nemijlocit toate probele din dosar în ansamblu și sub toate aspectele și avea să le dea apreciere nepărtinitor, urma să fie pronunțată o altă soluție prin care să fie respinsă respingă acțiunea intimatului.

Din cuprinsul deciziei instanței de apel este evident că la întocmirea deciziei motivate, instanța de apel a ignorat aceste prevederi și decizia sa este întocmită contrar art.130 alin.(4) Cod de procedură civilă, ceea ce constituie o încălcare esențială a dreptului său la un proces echitabil. În decizia motivată, instanța de apel nu a argumentat de ce a dat preferință argumentelor invocate de intimat în cadrul ședințelor de examinare a cererii de apel și a ignorat argumentele sale invocate în cererea de apel.

Instanțele ierarhic inferioare la adoptarea soluțiilor sale, au admis numai argumentele intimatului, care contravin circumstanțelor și probelor existente în dosar, ignorând probele și circumstanțele de fapt și de drept invocate de el.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 12 ianuarie 2022 (f.d.227) și a fost recepționată, conform avizului de recepție (f.d.229).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Victor Bumbu, reprezentat de avocatul Vasile Gafton, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

Art. 434 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă statuează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că, decizia instanței de apel a fost adoptată la 14 iulie 2021. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată către participanții la proces la data de 13 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, inclusiv avocatului recurentului, Vasile Gafton (f.d.197). În scrisoarea de expediere a copiei deciziei integrale a instanței de apel către participanții la proces, este reflectată adresa electronică vasile_gafton@yahoo.com (f.d.197).

Or, însuși recurentul Victor Bumbu a indicat în cererea sa, înregistrată la data de 09 decembrie 2021 la Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, precum că decizia instanței de apel să fie comunicată avocatului său, Vasile Gafton, prin intermediul poștei electronice la adresele: vasile_gafton@yahoo.com sau vasile50@mail.ru (f.d.206).

În context, Completul reiterează că, decizia integrală a instanței de apel în copie a fost comunicată avocatului Vasile Gafton de către instanța de apel la adresa electronică vasile_gafton@yahoo.com, în data de 13 septembrie 2021 (f.d.197), anterior adresării lui Victor Bumbu la 09 decembrie 2021.

Cu referire la argumentul părții recurente precum că, corespondența expeditată prin e-mail avocatului Vasile Gafton ar fi ajuns în spam și nu ar fi putut fi vizualizată și recepționată de către avocat, Completul menționează că, corespondența parvenită în spam, la fel, poate fi verificată și în dependență de expeditor, poate fi accesată. De regulă, în spam intră corespondența electronică nesolicitată, în special, în cazul parvenirii de la o sursă anonimă, însă nu este exclusă intrarea corespondenței trimisă de către expeditori concreți. Astfel, extrasul din poșta electronică privind corespondența recepționată în perioada 3 septembrie-20 septembrie de către avocatul Vasile Gafton anexat la cererea de recurs nu poate fi reținut ca fiind o confirmare a faptului precum că avocatul nu ar fi primit la 13 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice decizia instanței de apel din 14 iulie 2021, în situația în care nu a fost verificată inclusiv corespondența din spam.

În altă ordine de idei, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul generat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul enunțat va cuprinde informații cu privire la aceste inexactități. Altfel spus, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

Pornind de la textul legal al art.434 Cod de procedură civilă, din care se deduce expres că termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, Victor Bumbu, reprezentat de avocatul Vasile Gafton, contrar prevederii legale citate, a depus cerere de recurs doar la 14 decembrie 2021.

În context, deși, în textul de recurs, recurentul a pretins că nu a recepționat decizia prin intermediul poștei electronice, extrasul acesteia atestă expedierea la 13 septembrie 2021 a copiei deciziei instanței de apel în adresa avocatului Vasile Gafton (f.d.197).

Subsidiar, Completul notează că, decizia din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău la data de 19 august 2021 a fost publicată pe portalul instanței de apel, <https://cac.instante.justice.md>. Or, portalul instanței de judecată, la fel, putea servi o sursă de informare despre decizia instanței de apel.

Completul precizează că termenul de declarare a recursului în Secțiunea a 2-a este de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit în virtutea art. 434 Cod de procedură civilă.

În condițiile în care comunicarea către partea recurentă a copiei deciziei integrale a instanței de apel din 14 iulie 2021 s-a efectuat la data de 13 septembrie 2021, termenul de două luni de depunere a cererii de recurs a început a curge din 14 septembrie 2021. Astfel, recursul declarat la 14 decembrie 2021 împotriva deciziei

instanței de apel din 14 iulie 2021, s-a realizat cu omiterea termenului două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Cu referire la argumentul recurentului precum că decizia instanței de apel din 14 iulie 2021 a primit-o la 10 decembrie 2021, nu poate fi reținut în justificarea omiterii termenului, precum nici nu poate duce la considerarea recursului ca fiind declarat în termen.

Aici Completul precizează că, decizia instanței de apel în copie a fost eliberată și la 10 decembrie 2021 lui Victor Bumbu ca urmare înregistrării de către ultimul a unei cereri în acest sens la 09 decembrie 2021 (f.d.206), însă nu a fost argumentat motivul nesolicitării unei copii de decizie anterior. Or, reprezentantul pârâtului Victor Bumbu, avocatul Vasile Gafton, care a și semnat în numele lui Victor Bumbu cererea de apel, a fost prezent la judecarea cauzei în ordine de apel, inclusiv la pronunțarea dispozitivului deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, ulterior fiindu-i expediată la 13 septembrie 2021 copia deciziei integrale a instanței de apel (f.d.197).

La caz, de către partea recurentă nu a fost justificată scurgerea acestui interval de timp, ulterior pronunțării deciziei instanței de apel, 14 iulie 2021 și adresarea în instanța de judecată abia la 09 decembrie 2021 pentru primirea unei copii a deciziei integrale a instanței de apel.

În această ordine de idei, Completul relevă că, la caz, depunerea cererii de recurs s-a realizat cu omiterea termenului legal, în situația în care partea recurentă urma a se interesa de soarta dosarului. Or, părțile trebuie să ia măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care aceștia cunosc.

De altfel, procedura de apel a fost intentată prin încheierea din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău ca urmare a contestării cu apel a hotărârii din 17 noiembrie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, de către Victor Bumbu, reprezentat de avocatul Vasile Gafton (f.d.168, 150, 158-165).

Astfel, în situația relatată, având în vedere diligența părților de a urmări desfășurarea procesului, precum și obligația participanților la proces, în contextul prevederilor art. 56 alin. (3), art. 61 alin.(1) Cod de procedură civilă, de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, Completul conchide că recurentul nu și-a valorificat posibilitatea de a-și realiza drepturile procedurale în termenul stabilit de legiuitor.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a relevat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În fiecare caz, instanțele naționale trebuie să verifice dacă motivele privind extinderea termenului limită pentru recurs poate să justifice ingerința în principiul *res judicata*, în special dacă legislația națională nu limitează discreția fie în ceea ce privește timpul sau motivele pentru extinderea termenului limită (a se vedea Ponomaryov v. Ucraina, nr.3236 / 03, §§ 41, 3 aprilie 2008).

Or, în cauza Bodiș vs Republica Moldova, cererea nr. 7516/10, hotărârea din 18 iunie 2019, §§ 23-24, Curtea a considerat că prin admiterea recursului după scurgerea unei perioade considerabile de timp și în absența vreunei explicații plauzibile de ce nu a făcut-o mai devreme, a adus la zero tot procesul judiciar, care

s-a finalizat cu o decizie definitivă și executorie și astfel a constituit *res judicata*. Astfel, Curtea Supremă de Justiție a încălcat principiul securității raporturilor juridice și a încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil în sensul Articolului 6 § 1 din Convenție, astfel a avut loc violarea Articolului 6 § 1 din Convenție (a se vedea *Brumărescu vs Romania* [GC], nr. 28342/95, §§ 61 și 62).

Adițional, Completul notează că în jurisprudența CtEDO, în cauzele față de Republica Moldova, s-a mai punctat că legislația moldovenească prevede un termen limită de adresare cu recurs până a deveni o decizie definitivă. Astfel, Curtea a constatat o violare atunci când autoritățile au admis un recurs depus după expirarea termenului de prescripție (*Melnic c. Moldovei*, §§ 41- 43; *Istrate c. Moldovei*, nr. 53773/00, §§ 53 - 55, 13 iunie 2006). În consecință, Curtea a constatat o violare a art. 6 § 1 CEDO în ceea ce privește principiul securității raporturilor juridice.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Victor Bumbu, reprezentat de avocatul Vasile Gafton, or, recursul a fost declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 433 lit. b), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victor Bumbu, reprezentat de avocatul Vasile Gafton, împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat